

Сòлищата – 1. Коз., С 12, поляна в гората, на която овчарите слагали *сол* за овцете; 2. Ор.; 3. Рак., З 6, поляна със *сол* за овцете.

Солу кай – 1. Бин., СИ 1,2; 2. ГЧ., ЮЗ 1,5; 3. Сел., СЗ 1,2, горист връх.

Солук чайр – Тв., неуст., от рум. вл., 1884 г.

Солу чайр – Гав., Ю 3,5, от тур. *solu* ‘воден, воднист’ – водниста ливада край р. Тунджа.

Сонгурлу бурун – Бож., ЮЗ 2, рид, край който растат върби.

Соргуна – 1. Бин., ЮЗ 2,8. ДИ: *Сургуна*; 2. Сам., ЮЗ 0,5, обрасла с раките и върба местност край р. Тунджа, по-късно – овощна градина; 3. Тв., стара махала на Твърдица – места, в които е растяла върба, от тур. *sorgun* ‘кошничарска върба’.

Соргунлука – 1. Ж.б., ЮИ 1, място край Беленска река, обрасло с върба; 2. Б.д., СЗ 1,2.

Сорупча – име на с. *Струпец* в осм. док. от 1691 г. (Стойков 1959: 466).

Сòсата – 1. Бл., С 1,3, шосето Сливен – Бургас; 2. Глш., Ю 1,8; 3. Др., С 1,4; 4. МЧ., Ю 2, шосето Сливен – Казанлък; 5. Ор., СИ 1,5, шосето Твърдица – Нова Загора; 6. Меч., СЗ 3, ЮЗ шосето Сливен – Баните – Кермен – остаряло диалектно название на *шосе, път*.

Сòсера – Глш., неуст., по запис от 1984 г.

Сотироспòлис – име на селище, споменато през XIII в. от византийския поет Мануил Фил във връзка с войните с България и Ивайло (Българското военно изкуство 1958: 560). Всички изследователи го свързват със *Сотиря*, макар да има различни становища за точното му местоположение, от гр. *σωτήριος* ‘спасител’ и *πόλις* ‘град’.

Сотирска рекà – 1. Сот., С., през селото; 2. Топ., СЗ 3, Ю, по името на с. *Сотиря*. В горното течение е *Чобанов дол (Овчàрица)*, в долното течение – *Чобан азмàк, Ряката, Азмàка*, ляв приток на р. Тунджа. В миналото от нея са прокопавани води за задвижване на воденици: *Канлò кавàк, Àрка, Вада*.

Сотирски път – Топ., СЗ, стар път за с. Сотиря.

Сотиря – село в Сливенска община на 7 км И от град Сливен. Старинно селище, чието име се свързва със средновековния *Сотирос полис*. В миналото – несполучлив опит да се преименува на *Спасово*. Турско име: *Чòтре*.

Соуджак – 1., Гр., СЗ 5,2, връх, от тур. *souk* ‘хладен, студен’ с умалителна наставка; 2. Сред., от емл. рег., неуст.

Соуджиклàре – Ст.р., ЮИ 2,5.

Соук бунàр – Рак., С 4,5, кладенец по пътя за с. Кипилово – ‘Студеният кладенец’.

Соук игрèк – Из., неуст., от емл. рег. – ‘студена слива’.

Соуксу – Нов., СИ 6, от тур. ‘студена вода’.

Софийкина поляна – Сб., С1,7, планинска поляна сред гора, на нея *София* от Сборище пристанала на млад овчар.

Софийкино чучурче – Тв., С 6,5 (ГХХ).